

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
GENEL MERKEZİ BASIN BİRİMİ

TARİH: 23/10/2018

Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Sayın Devlet BAHÇELİ'nin, 23 Ekim 2018 - Salı (Bugün) günü TBMM Grup Toplantısında yapmış oldukları konuşma metnini ilgi ve bilgilerinize sunarım. Saygılarımla.

Mustafa KALAYCI

**Medya, Tanıtım ve Halkla İlişkilerden
Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı**

Değerli Milletvekilleri

Saygıdeğer Hanımefendiler, Beyefendiler,

Basınıımızın Değerli Temsilcileri,

Bu haftaki Meclis Parti Grup Toplantımıza başlarken yüksek heyetinizi hürmetle, muhabbetle selamlıyorum.

Gözü kulağı bizde olan, dua ve dileği Türkiye'nin huzur ve esenliğine odaklanmış her vatandaşımıza, gönül ve kültür coğrafyalarımızda varlık mücadelesi veren her kardeşimize şükranlarımı sunuyorum.

İçinden geçtiğimiz, belki de içinde kontrolsüzce sürüklendiğimiz bugünkü zaman diliminde, insanlık siber-fiziksel sistemlerin hakim olduğu 4.Endüstri Dönemini yaşamaktadır. Söylenen budur.

Teknolojik sıçramalar maalesef ahlaki ve sosyal gelişmelerin çok önündedir.

Bundan mülhem köklü problem ve anormallikler beşeriyetin varlığını içten içe kemirirken irade ve inanç ölçülerini de tehlikeli şekilde yıpratmaktadır.

İnsanlık avcı-toplayıcı, tarım, endüstri ve bilgi toplumlarından geçerek 5.Toplum aşamasına, diğer bir ifadeyle süper akıllı toplum evresine geçmiş durumdadır. İddia edilen bu şekildedir.

Ne var ki süper akıllı toplum aşamasına geçilse de, muhatap kalınan sorunlar azalmamış, bilakis daha da artmış, daha da yaygınlaşmıştır.

Bir yanda 4.Endüstri Döneminin entelektüel pazarlaması yapılırken, diğer yanda ilkel devirleri bile mumla aratan rezillikler yaşanmaktadır.

Bir yanda süper akıllı toplum felsefesiyle ilgili kitaplar yazılıp konferanslar düzenlenirken, öte yanda adaletsiz ve ahlaksız bir aklın ürettiği ağır sonuçlara herkes az ya da çok muhatap kalmaktadır.

Çağımızın değerleri hamaset kapanında, hıyanet çarkındadır.

Yalan revaçta, gerçek raftadır.

Fitne demlenirken, hakikat devrilmektedir.

Riyakarlık beslenirken, riyazet budanmaktadır.

İhanet taltif görürken, sadakat telin edilmektedir.

Nesnelerin internetiyle meşgul oluyorken, yapay zekânın geleceğine kafa yoruyorken, insani haslet ve haysiyetin seviye kaybına, insanlık mirasının silinip kaybolmasına hiç kimsenin ses çıkarmaması tam bir akıl tutulması, tam bir körlük, hatta düpedüz mankurtluktur.

Petrole sahip olmak, servet içinde yüzmek, ünle ve güçle anılmak hiç kimseyi daha akıllı, daha adil, daha vicdanlı yapmamış, asla da yapmayacaktır.

Hem imandan bahsedip hem de şöhret ve şehvet batağına saplanmak izahı olmayan bir garabet, iffetsiz bir gafilliktir.

İslam hak dinidir, ahlak dinidir.

İslam adalet, insaf, vicdan, barış dinidir.

Bu değerlerden nasibini almayanların şeyh, emir, prens veya kral olması hiçbir gerçeği değiştiremeyecektir.

Bugün İslam toplumları akıl, ahlak, adalet ve merhametten uzaklaşarak kahredici bir yozlaşmanın pençesine düşmüşlerdir.

Dayanışma ve yardımlaşma kanalları tıkanmış, anlaşmazlıklar serpilip büyümüştür.

Empati ve erdem damarları kurumuştur.

Mesela Yemen’de 13 milyon kişi şu günkü şartlarda karnını doyuracak imkandan mahrumdur.

20 milyon kişi içecek temiz suya hasrettir.

İslam ülkelerinde milyonlarca insan yerinden yurdundan kopmuştur.

Yüz milyonlarca insanın hakkı çiğnenmekte, hukuku yok sayılmaktadır.

Yerin altı zengin, yerin üstü harap ve bitaptır.

Kaynaklar, batılı devletlerin işbirlikçisi olan bir avuç insanın ambargo ve denetimi altındadır.

Kıtlıklar, yolsuzluklar, savaşlar, cinayetler, haksızlıklar, hırsızlıklar, ihtilaflar, düşmanlıklar, çıkar çatışmaları, nüfuz mücadeleleri, iktidar kavgaları İslam toplumlarını uçurumun kenarına kadar sürüklemiştir.

Bu tablonun neresinde Efendimizin mesaj ve ilkeleri vardır?

Bu tablonun neresinde mazluma umut, zalime korku vardır?

Yaşananların neresi İslam’ın tebliğine, tevhit inancının hükümlerine uygundur?

Allah’tan korkmayan, kuldan utanmayan despot yönetimler, müstebit yöneticiler, münafık zihniyetler nereye kadar saltanatlarını devam ettireceklerdir?

Var olan kördüğüm nasıl çözülecek, kurulan tuzaklar ne zaman bozulacaktır?

Günlerdir Suudi Arabistan kökenli Gazeteci Cemal Kaşıkçı'yı konuşuyoruz.

Tam üç haftadır dünya gündemine oturan bu meseleyle ilgili yapılan yorumları, paylaşılan görüşleri, daha ötesi spekülatif haberleri duyuyoruz.

2 Ekim 2018'de İstanbul Levent'teki Suudi Arabistan Başkonsolosluğu'na giren, bir daha da kendisinden haber alınamayan Cemal Kaşıkçı uluslararası krize dönüşmüştür.

Suudi Arabistan yönetimi, Gazeteci Cemal Kaşıkçı'nın kayboluşundan 18 gün sonra dikkat çeken bir açıklama yapmıştır.

Dile getirilen iddia ve itirafa göre, Cemal Kaşıkçı, Başkonsoloslukta çıkan bir arbede sonucu hayatını kaybetmiştir.

Yani planlı bir cinayet söz konusu değildir.

Halbuki Kaşıkçı'nın Başkonsolosluk'ta boğulduğu, hatta cesedinin Riyad'dan gelen gizemli ve görevli adli tıp uzmanı tarafından parçalara ayrıldığı çok güçlü şekilde ileri sürülmüştür.

Ortada bir vahşet, karşımızda resmen bir cinayet vardır.

Nitekim Gazeteci Cemal Kaşıkçı alenen ve adice katledilmiştir.

Cesedinin nerede olduğu, nereye gömüldüğü belli değildir.

Kim ya da kimlerin emriyle öldürüldüğü henüz net değildir.

Ancak tüm oklar Veliht Prensi işaret etmektedir.

Elbette Kaşıkçı cinayetinin tüm yönleri süren soruşturma vasıtasıyla aydınlığa ve açıklığa kavuşturulacaktır. Kaldı ki temennimiz de budur.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın bugün yapacağı açıklamalar ise kafa karışıklıklarını anlaşılan odur ki tamir ve telafi edecektir.

Tam tersi durum Türkiye'nin egemenlik haklarına hakaret ve hürmetsizlik sayılacaktır.

Fakat bizim için muamma olan ilişki ağları ve mutlaka cevaplanması gereken sorular vardır.

Gazeteci Cemal Kaşıkçı'nın talep ettiği evlilik belgesinin Washington'daki Suudi Arabistan Büyükelçiliği tarafından verilmeyip İstanbul Başkonsolosluğu'na yönlendirilmesi hangi karanlık akla, hangi gayri meşru emele hizmettir?

Suç mahalli olarak neden İstanbul seçilmiştir?

Cemal Kaşıkçı sadece muhalif özelliklerinden dolayı mı hedef alınmıştır? Bu şahıs gerçekte kimdir?

Her taşın altından çıkan, her fırsatta Türkiye'ye husumetini gösteren Veliht Prens Selman cinayetin neresindedir?

Bütün şüphelerin merkezindeki Başkonsolos, tıpkı Papaz gibi, elini kolunu sallayarak ülkesine nasıl dönebilmiştir?

Çok ciddi suçlamalara maruz kalmış bir diplomatın 1963 Tarihli Viyana Sözleşmesi'ne sığınarak kaçması, bunun da seyredilmesi yanlıştır, skandaldır.

Suç mahalli Türkiye'dir.

Yargı sahası da Türkiye olacaktır.

Suçlular mutlaka hakim karşısına çıkarılmalıdır.

Diplomatik misyonların hangi hallerde, hangi kısımlarının dokunulmazlık zırhından istifade edecekleri bellidir, bilinmektedir.

Kaşıkçı cinayetinin sır perdesi kesinlikle aralanmalıdır.

Katillerin, azmettiricilerin, Türkiye üzerindeki hesapların, bölgesel ve küresel bağlantıların netlik kazanması mecburiyettir.

Kim dost, kim düşman bilelim.

Kim kimin kuyusunu kazıyor görelim, kim kiminle düşüp kalkıyor berrak şekilde öğrenelim.

Türk milletinin sabrını hiçbir dost ya da düşman hafife almasın, boşuna heveslenerek yanlışa düşmesin.

İslam'ı istismar eden hiçbir ülke zalimlerle kol kola girerek, haçlı bakiyelerini doyurup petro dolarları peşkeş çekerek varlığını uzun süre devam ettireceğini zannetmesin.

Adam olsunlar, edepli olsunlar, iman neyi gerektiriyorsa onu yapsınlar, Müslüman gibi davransınlar, Allah'tan korksunlar.

Bilsinler ki, kulun hesabı varsa Allah'ın da hesabı vardır ve hepsinden üstündür.

Sömürgecilerle bir olup sırtımızdan hançer sallayanlar, Türk kanının dökülmesine çanak tutanlar, mukaddesatımıza namertlerin gölgesini düşürenler, iki cihanda da yatacak ve sığınacak yerleri olmayan günahkârlardır.

Biz şeytani hedeflerin değil, rahmani öğüt ve emanetlerin izindeyiz.

Allah bize yeter diyen inanç ve iman erleriyiz.

Çıkarlarımız ve cüzdanimiz uğruna köle olmaktansa, istiklalimiz ve istikbalimiz için kara toprağın koynuna gönüllüce girmeye hazır ve kararlı büyük Türk milletiyiz.

Muhterem Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket Partisi gücünü milletinden, ilhamını tarihinden, itibarını ecdadından alır.

Milliyetçi Hareket Partisi himayeyi yalnızca Cenab-ı Allah'tan bekler.

Bizim için verilmiş sözler, edilmiş yeminler dönemsel ve gelip geçici değildir.

Elbette siyasi namusumuza emanettir.

İlkelerimiz vardır, ülkülerimiz vardır, sevdasıyla yanıp tutuştuğumuz güzel bir ülkemiz vardır.

Dik başlıyız, tok bakışlıyız, Bozkurt duruşluyuz.

Özümüz birdir, sözümüz doğrudur.

Yalan nedir bilmeyiz, aldatma nedir tanımayız, ya olduğumuz gibi görünürüz, ya da göründüğümüz gibi oluruz.

Çünkü biz Milliyetçi Hareket Partisi'yiz.

Gerçekleştirilmeyi bekleyen hayallerimiz,

Yükseltilmeyi bekleyen sancağımız,

Tutulmayı bekleyen vaatlerimiz,

Ulaşılmayı bekleyen heyecanlarımız,

Kucaklanmayı bekleyen geleceğimiz,

Kavuşmayı bekleyen ülkülerimiz vardır ve vuslat şafağı bir gün muhakkak sökecektir.

Uygur yazısıyla yazılmış Oğuz Destanı'nda, Oğuz Kağan'ın kuracağı Dünya devleti idealinden söz açılırken şöyle deniyordu:

“Güneş tuğumuz, gök de çadırımız olsun.”

Biz, işte bu engin miras ve tecrübeye sahip, zamanlar üstü bir tarih telakkisine haiz olan Milliyetçi Ülkücü Hareketiz.

Verdiğimiz bir sözü unutmuyoruz, unutamayız.

Umutları yeşertip sonra da solmasına göz yumamayız, seyirci kalamayız.

Ne söylediysek arkasında dururuz.

Neyi teklif etmişsek sonuna kadar savunuruz.

Tutarlıyız, temkinliyiz, tedbirliyiz, tevekkül ve teenni içinde hareket ederiz.

Aklımız millidir, ahlak ve adalet anlayışımız Türk-İslam ülküsüyle bezenmiş ve billurlaştırılmıştır.

Başımızı öne eğecek, yüzümüzü kara çıkaracak, yutkunup kimyamızı bozacak hiçbir ilişki ağının, hiçbir irtibatın içinde olmadık, olmaya da asla merakımız yoktur.

Merhum Hocamız Prof.Dr.Bahaeddin Ögel *“Türklerde Devlet Anlayışı”* isimli muazzam eserinde der ki: *“Tarihte Türk hakanlarının ilk vazifesi dağılmış milleti derleyip bir araya getirmektir.”*

Bunun en emin ve sağlıklı yollarından birisi töreyi ayakta tutmaktır.

Töre varsa devlet vardır, millet hayati fonksiyonlarını ilanihaye koruyacaktır.

Töre, yani adalet, devletin düzeni, kuruluşu, dolayısıyla gücü demektir.

Ne söylemişsek töreye uygundur.

Neyi önermişsek adaletin ruhuyla örtüşmektedir.

Öncelikle ifade etmek isterim ki, 24 Eylül 2018 Pazartesi günü TBMM'ye sunduğumuz kanun teklifi mana ve muhtevası itibariyle bir af değildir.

Tam ismiyle; “*Bazı Suçlarla İlgili Ceza Sürelerinden Şartlı İndirim İle Tutuklu Ve Hükümlülerin Salıverilmesine Dair Kanun Teklifidir.*”

Yürürlük ve yürütme maddesiyle birlikte toplam 7 maddeden oluşmaktadır.

19 Mayıs 2018 tarihi dahil olmak üzere, bu tarihten önce işlenen, kanunda ayırık tutulanlar hariç, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ve 765 sayılı Türk Ceza Kanunu ile özel kanunlardaki suçlar yönünden tabi oldukları infaz hükümlerine göre çekilmesi gereken ceza sürelerinden beş yıllık şartlı indirim yapılmasını,

Bunun sonucu olarak infazı gereken, cezası kalmayan hükümlü ve tutukluların salıverilmesini teklif ettik.

Maksat ve muradımız halisane ve tamamen bundan ibarettir.

Kanun teklifimizin 3. Maddesinde hangi suçları istisna tuttuğumuz da gayet açık ve aşikârdır.

Teklifimizin tartışmasız yanındayız, arkasındayız.

Seçim Beyannamemiz’de ne demişsek onu seslendiriyoruz.

Milletimize neyi söylemişsek onu yerine getirme çabası içindeyiz.

Gevşeme yok, vazgeçmek yok, geri dönüş yok.

Şu anda demir parmaklıkların ardında özgürlük düşü kuran kader mahkumlarının elinden tutulmasını bekliyor, milli iradenin tecelligahı olan Gazi Meclis’e kuşkusuz güveniyoruz.

Kanun teklifimizi sadece cezaevleri boşalsın diye vermedik.

Böyle bir ucuz ve kestirme düşüncelere tevessül etmedik.

Fakat cezaevlerindeki karanlık manzarayı da gözden uzak tutmadık.

Kanayan, kangrene dönmesi an meselesi olan bir yaraya parmak bastık.

Günden güne ağırlaşan ve insani olmaktan çıkan cezaevi şartlarını gündeme taşıdık.

Muhtemel kalkışmalara ve çatışmalara dikkat çektik.

Bir yatakta dönüşümlü ve sekizer saat arayla yatan mahkum veya tutukluların feryat boyutuna varan seslerinin duyulmasını arzu ettik.

Muhtemel risk ve tehlikelere vurgu yaptık.

Çok şey mi istedik?

Konuşmayalım mı? Düşünmeyelim mi? Kaygılanmayalım mı? Görüşlerimizi dile getirmeyelim mi?

Ne diyor merhum vatan şairimiz Akif:

Yumuşak başlı isem, kim dedi uysal koyunum.

Kesilir belki, fakat çekmeye gelmez boynum!

Kanayan bir yara gördüm mü yanar ta ciğerim,

Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim!

Adam aldırmada geç git, diyemem aldırırım.

Çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar kaldırırım!

Duruş ve seslenişimiz aynen budur.

Bizim cezaevlerini boşaltmak için böylesi bir teklifi yaptığımızı dile getirenler ya ne dediğimizi anlamıyorlar, ya da safa yatıp havayı bulandırmak, keçeyi suya atmakla oyalanıyorlar.

Şartlı ceza indirim teklifimize sürekli itiraz ve tepki gösterenler, 671 sayılı KHK ile 1 Temmuz 2016'dan önce işlenen suçlar açısından ayrı bir denetimli serbestlik ve infaz sisteminin kanunlaştığından haberdarlar mıdır?

Denetimli serbestlik süresinin 2 yıl olarak uygulandığından,

Sürelili hapis cezalarına mahkûm olanların cezalarını çektikten sonra 1/2'sini infaz kurumunda çektikleri takdirde şartlı salıverme hükümlerinden yararlandıkları unutulmuş mudur?

Türk Ceza Kanununun 81-82. maddelerinde tanımlanan kasten adam öldürme suçundan tutun da, cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlardan milli güvenliğe ve anayasal düzene karşı işlenen suçların kapsam dışında bırakıldığı ne zaman hatırlanacaktır?

Biz de bir benzerini teklif etmiyor muyuz?

2016'da doğru olan, 2018'de niye yanlış olsun?

Mesela, 1 Temmuz 2016 tarihinden önce işlenip de 671 sayılı KHK'nin infaz rejimi kapsamında olan suçlarda 5 yıldan az ceza alanların, en fazla 3 gün içinde iyi halli olduğu tespit edilince açık ceza evine geçiş ve diğer şartları varsa derhal denetimli serbestlik uygulamasından yararlandıkları bilinen bir gerçektir.

Peki, 671 sayılı KHK cezaevlerini boşaltmak için mi yayımlandı?

Bizim teklifimizi sulandırıp cezaevlerini boşaltmak üzerine planlandığını doğrudan değilse bile, dolaylı ima etmek gerçekten haksızlıktır, günahımıza girmektir.

Biz teklifimizin 3. maddesinde kapsam dışında tutulan suçları tek tek sıralıyoruz.

Teröristleri, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne kast eden suçluları, katilleri, istismarcıları, tecavüzcüleri, kadın cinayeti işleyen alçakları istisna tutuyoruz.

Diyorlar ki, uyuşturucu kullananlar şartlı ceza indirimiyle salıverilecekler.

Kanun teklifimizi sadece bu temele indirgemek, sadece bu eksene sabitlemek tarifi olmayan insafsızlıktır.

Yaptığımız vicdanımızın sesini dinlemek, adaletin çağrısına riayet etmektir.

Samanlıkta iğne aramaya gerek yoktur.

Cezaevlerinde uyuşturucu suçundan dolayı 36 bin 212 hükümlü, 14 bin 174 tutuklu olmak üzere toplam 50 bin 386 kişi bulunmaktadır.

Bunların çoğu kullanılan, tutsak düşürülmüş, muhtaçlıkları sömürülmüş, vicdanları rehnedilmiş, akli kiralananmış kişilerdir.

Bunların önemli bir bölümü ıslah olmuşsa, pişmanlık göstermişlerse, hatalarını anlamışlarsa ve de bir fırsat istiyorlarsa, görmeyelim mi, duymayalım mı? Konuşmayalım mı?

Allah için söylensin, istisnalar hariç, cezaevlerinde bulunanlar insan değil mi? Onların hayata dönme, topluma karışma hakları yok mu?

Ne yapalım, alayını birden fırınlara atıp da yakalım mı?

Ne isteniyor, hepsini birden vagonlara doldurup meçhul ve geri dönüşü olmayan sürgüne mi yollayalım?

Bunları topluma kazandırmak için siyaset sorumluluk almasın mı?

Uyuşturucu en hassas olduğumuz sorunlardan birisidir.

Milliyetçi-Ülkücü Hareket'i uyuşturucu konusunda tartışmaya açmak hiç kimsenin harcı, hiç kimsenin haddi değildir.

Biz bu musibetle kıran kırana mücadele ettik, ediyoruz.

Ülkü Ocaklarımız Türk gençliğine damarlarındaki asil kanı kirletme diyerek mesaj veriyor, duruş sergiliyor, öncü rol oynuyor.

Hakikat haysiyettir, ne hakikatten ne de haysiyetten asla ödün vermeyiz.

Sokak araları uyuşturucu kullanan çocuklarla doludur.

Mezarlık çevreleri, metruk binalar, köprü altları nice vatan evladının perişan ve yürek yaralayıcı dramına sahnedir.

Uyuşturucuyla Milliyetçi Hareket Partisi'nin ismini yan yana getirmek biliniz ki, cehalet değilse, cinayettir.

Bunları geçtik de uyuşturucu baronlarını konuşan yoktur.

Uyuşturucu ticareti yapan, bu işten servet kazanan, doğu batı uyuşturucu trafiğini yönlendiren şerefsizlerin, hatırlı ve arkası olan insanlık müsveddelerinin üstüne giden hiç yoktur.

Ne isteniyor garibanlardan?

Ne bekleniyor kader kurbanlarından?

Gün yüzüne çıkmak onların hakkı değil mi?

Sevdiklerine, temiz ve terbiye olmuş bir vicdanla kavuşmak onların amacı olmasın mı?

Hadi baronların yakasından tutalım.

Hadi siyasetten iş dünyasına kadar yer tutmuş uyuşturucu tacirlerini analarından doğduklarına pişman edelim.

Bu konuda sorumluluk almayan, zehir tacirlerine dünyayı dar etmek için her teşebbüse destek vermeyen bin defa namert olsun.

Biz maşeri vicdana müzahir kanun teklifimizi sunduk.

Söz ve karar sırası artık TBMM'nindir.

Teklifimiz Adalet Komisyonu'nda görüşülmeyi beklemektedir.

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin değerli milletvekilleri başta olmak üzere, mezkur Komisyonun diğer üyeleri ister kabul ederler, ister reddederler.

Bu onların bilecekleri bir husustur, kararlarına saygı duyarız.

Ancak Milliyetçi Hareket Partisi teklif metninden asla taviz vermeyecek, ilk gün ne söylemişse, karar anı geldiğinde aynısını cesaretle dile getirecektir.

Oyunbozanlık yapmıyoruz.

Yürüyen tekere çomak sokmuyoruz.

Pişmiş aşı su katmıyoruz.

Yalnızca verdiğimiz ve meşru gördüğümüz bir kanun teklifimizin yasalaşmasını istiyor, toplumsal barış ve huzura katkı yapmayı hedefliyoruz.

Unutmayınız, özgürlük bir insan hakkıdır.

Sıcak bir yuvayı teneffüs etmek, sevinç ve ümitle geleceğe bakmak her insanın en temel meşru ve müstesna özlemidir.

Aziz milletimizin muhterem temsilcileri de bunu sağlamak ve şartlarını oluşturmakla mükelleftir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak bundan böyle kendi göbük bağımlılığını kendimiz kesmeye hazırız, kararlıyız.

Önemle diyorum ki;

Hiçbir ittifak bir tarafın reddedilmesiyle, geri adıma zorlanmasıyla, yok sayılmasıyla, tez ve önermelerinin görmezden gelinmesiyle ayakta kalamayacaktır.

Hiçbir ittifak diğer tarafın tahakküm ve dayatmasıyla, üstten bakmasıyla, parmak sallamasıyla yaşayamayacaktır.

Hiçbir ittifak pozisyon hatırlatmasıyla, devamlı çatladı çatlıyor ihbarlarıyla, zamana oynamayla, şartların kollanmasıyla varlığını devam ve idame ettiremeyecektir.

Samimiyet, safiyet, fedakarlık ve dürüstlük olmadan eşitler arası ilişki sürdürülemezdir.

Adalet ve Kalkınma Partisi içinde ittifak çabalarını dinamitlemek için sürekli faaliyet içinde olanlar sevinç taklaları atabilirler, heyetler görüştü görüşmedi, oldu olmadı, yasal zemin vardı yoktu tartışmalarına son vermenin vakti gelmiştir.

Bu kronikleşmiş süreci uzatmanın anlamı ve alemi yoktur.

Parti olarak 31 Mart 2019 Mahalli İdareler Seçimlerine yönelik herhangi bir ittifak beklentimiz, ittifak arayışımız, ittifak niyetimiz geldiğimiz bu aşamada artık kalmamıştır.

İşin tadı kaçtığından zoraki görüşmelerle bir yere varmanın imkanı olmayacaktır.

Oyalandırma, milleti aldatmaya, sabırları sınamaya, umutlarla oynamaya lüzum da yoktur.

29-30 Eylül 2018'de Kızılcahamam'da düzenlediğimiz Milletvekilleri ve MYK

üyeleri ortak toplantımızla birlikte, 20 Ekim 2018’de yaptığımız İl Başkanları toplantımızda aldığımız kararlar gereğince kendi yolumuzu sadece kendimiz çizeceğiz.

31 Mart 2019 Mahalli İdareler Seçimlerine kendi adaylarımızla, kendi amblemizle katılıp, Türkiye’nin her seçim bölgesinde demokratik mücadelemizi Allah’ın izniyle yapacağız.

Değerli Milletvekilleri,

Öyle zengin, öylesine geniş, öylesine büyük bir aileyiz ki, doğudan batıya, kuzeyden güneye, Adriyatik’ten Çin Seddi’ne tek nefes, tek dil, tek bilek, tek yüreğiz.

Biz Türk milletiyiz.

Türkiye bizim vatanımızdır.

Gideceğimiz başka yerimiz yoktur.

Gitmeye niyetimiz de yoktur.

Bizi buradan gönderecek de henüz kundağa düşmemiştir.

Çünkü bu uğurda sayısız şehadet yaşanmıştır.

Ve bu topraklar karış karış vatanlaşmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi’nin yarım asırlık mücadelesinde millet anlayışı ötekileştirici ve uzaklaştırıcı olmamıştır.

Partimiz tamamen kültürel ekseninde “Ne Mutlu Türküm diyebilecek” bir heyecan ve şuurda kaynaşmayı temsil etmiştir.

Bu nedenle, bizim hiçbir zaman kimsenin kökeni veya mezhebini öne çıkaran, kaşıyan, reddeden, aşağılayan, engelleyen, yasaklayan bir zihniyete sıcak bakmamız söz konusu olmamıştır.

Üzerine basa basa söylemek isterim ki, Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşunda millet kavramı birleştirici ve bütünleştirici bir işlev görmüştür.

Etnik köken, dil ve din gibi farklılıklara bakılmamıştır.

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları Türk milletinin eşit ve saygın fertleridir.

Türkiye Cumhuriyeti devletini Türk milletinin birlikte yaşama ülküsü ve aynı kaderi paylaşma iradesi kurmuştur.

Partimiz, ülkemizde yaşayan kardeşlerimizi “Türk milleti” tanımını içinde kucaklamakta, hepsine aynı gözle bakmaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisine göre:

Türkiye’nin milli birliği ve bütünlüğü, dil, soy ve din unsurlarının da üstünde tarihi bir gerçektir.

Devletimizin beşeri zenginliği ve dayanağı olan tek millet olgusu bu kaynaşmanın sonucunda vücut bulmuştur.

Kültürlerin üst kimlikle buluşması bizim için asıl ve esastır.

Bu ise asla bir dayatma ve asimilasyon değildir.

Türkiye Cumhuriyeti birleştirici millet temeli ve sosyolojik uzlaşma üzerinde şekillenmiştir.

Türklüğün insanlığa yön vermek isteyen fütihat arayışıyla, İslam'ın insaniyete huzur verme mesajları birleşmiş, kahraman ve muzaffer bir ruh meydana gelmiştir.

Bu duygu ve ülkülerle beslenerek kurulan Türk Cihan Devletleri tarihe damgasını vurmuşlardır.

Türk milleti;

Dedem Korkut olmuş, Edebali olmuş, Hacı Bektaş olmuş, Hacı Bayram olmuş ruhları fethetmiştir.

Alparslan olmuş, Yıldırım olmuş, Fatih olmuş, Mustafa Kemal olmuş belaları defetmiştir.

Emrah olmuş, İtri olmuş, Baki olmuş, Sinan olmuş gönülleri kuşatmıştır.

Büyük Türk milleti asırlar içinde bu mükemmel yapıda buluşmuş, zirve isimlerle seslenmiş, söylemiş, dertlenmiş, savaşmıştır.

Özlemlerini, ülkülerini, tasalarını, sevinçlerini, zaferlerini bağrından çıkarmış olduğu evlatlarının üzerinden dile getirmiştir.

Türk milleti,

Bazen, hikmet olmuş gönülleri Yesevi ile kazanmış, bazen abdal olmuş Pir Sultan'la Şah'a varmak istemiş,

Bazen, elif olmuş Karacaoğlan'da güzelleme söylemiş, bazen dost olmuş toprağına Veysel ile ağlamış,

Bazen, bir gurbet türküsü olmuş sıladan selam getirmiş, bazen semahta hasret olmuş turnayla selam götürmüş,

Bazen, bir yanık sada olmuş kavalda içimizi titretmiş, bazen gürleyen bir ses olmuş davulla düşmanları ürpertmiş,

Bazen, zafer olmuş Tuna kıyılarında çağlamış akmış, bazen göç olmuş gözyaşlarıyla geri dönmüştür.

Türklük, Türk milletinin üst kimliğidir, bu sayede asırların kilidi açılmış, husumetin beli bükülmüş, hasımların kanadı kırılmıştır.

Türküm demek mensubiyet şuurudur, ihtişamlı tarihimizin ibrasıdır, hakikatin ifadesidir.

Türklüğü etnik kimliğe indirgemek, Türkçülüğü ayıplayıp hakir görmek Türk milletine sıçratılmış zillet çamuru, sürülmüş zehirli lekedir.

Elbette Türk'üz, Türkçüyüz, Türk milletinin ebedi sevdalılarıyız.

Andımız Türk milletinin ruh kökünden doğmuş, gelecek kuşakları aynı hissiyat, aynı heves, aynı hedef etrafında buluşturmayı baz ve esas almıştır.

Danıştay 8.Dairesi çözülme sürecinin kötü bir hatırasını söküp atmıştır. Takdir ve

tasvip ediyoruz.

Elbette doğru yapmıştır, elbette milli vicdana tercüman olmuştur.

Çözülme sürecinin kamburlarından kurtuluşun parlak bir müjdesi ortaya çıkmıştır.

Malum şahıslar diyor ki, Öğrenci Andının okutulması veya okutulmaması yargının değil, yasama veya yürütmenin işidir.

Tamam da, yargıya intikal etmiş bir konunun vuzuha erdirilmesi yanlış mıdır? Kusurlu mudur?

Diyorlar ki, Danıştay 8.Dairesi Anayasa ve yasalara aykırı karar vermiştir.

Bu nasıl bir saptırmadır?

Nasıl bir şuur kaybıdır?

Hukukun keyfi yorum ve değerlendirmelerine alışmış olanlar, işlerine gelmediği zaman neden rahatsız ve huzursuz oluyorlar?

Diyorlar ki, yargı denetimi idari eylem ve işlemin hukuka uygunluğa ile sınırlıdır.

İyi ya, Danıştay 8.Dairesi önüne gelen bir müracaat bakmış, hukuka aykırılığı tespit etmiş, temyiz yolu açık olmak şartıyla kararını vermiştir.

Bu hazımsızlığının maksadını nasıl yorumlayalım?

Neymiş, Danıştay 8.Dairesi hukuka uygunluk denetiminin sınırlarını aşmış.

Kendisini yürütmenin yerine koymuş, yürütmenin takdir hakkını yok saymış, dahası takdir hakkını bizzat kullanmış.

Bunların hepsi zırvadır, uydurmadır, temelsizdir.

Papaz kararına ses çıkaramayanlar, Andımızın okunacağını duyunca ayağa kalkmışlar, kanundan hukuktan bahsetmeye başlamışlardır.

Üstelik milli kimliğin kapsayıcı ve kuşatıcı olmasına, kimseyi dışlamaması gerektiğine sanki aksi bir durum varmış gibi vurgu yapmışlardır.

Bu tespiti yapanların milli kimlikten ne anladıkları şaibelidir.

Andımız etnik bir ifade değil, milli kültür ve milli kimliğin inkar edilemez duyusu, duruşu ve dile gelişidir.

Türküm demek ayıp mıdır?

Doğruyum demek yanlış mıdır?

Çalışkanım demek çarpıklık mıdır?

Milli kimliği çayın içinde erimiş şeker diye yutturmaya kalkışan, bize kırmızıçizgi hatırlatması yapan, içindeki MHP husumetini saklayamayan gafiller, unutmaları ki, Milliyetçi Hareket Partisi'nin kıpkırmızı çizgisi Türklüğün varlığı ve bekasıdır.

Türkçülüğe karşı çıkıp Kürtçülüğü özendirenler kime ne anlatıyorlar?

Biz doğarken varlığımızı Türk varlığına adadık.

Ninni diye Ne Mutlu Türküm Diyene'yi dinledik.

Merhum Atsız der ki, milliyetçilik milleti olmayanlar için faşizmdir.

Biz ne faşist, ne kafataşçı, ne de ırkçıyız, hiç de olmadık.

Eğer Türk olmanın bir bedeli varsa, eğer Türk milletini savunmanın faturası olacaksa, can feda olsun, seve seve öder, koşa koşa sonuçlarına katlarız.

Tek kişi kalsak da Türklükten, Müslüman Türk milletinden taviz vermeyiz.

İki ayrı inanç aynı zihinde bulunamaz, barınamaz.

Her ikisine de inandığını söyleyen kişi bunlar hakkında hiçbir düşünceye sahip olamaz.

Türklükle İslam'ı karşı karşıya getirmek kelimenin tam manasıyla vatana ve millete ihanettir.

Bilinmelidir ki, hürriyetini değil, ancak şuurunu kaybeden millet mahvolacaktır.

Bir asır önce yapılan tartışmaların millet ve memleket muhaliflerince ısıtılıp tekrar gündeme getirilmesi tuzaktır, tertiptir, oyundur.

Meşrutiyet yıllarında diyorlardı ki:

Türk, Türk değildir. Türk kendi hakiki milliyetini söylese zarar görür. Türk Osmanlıdır, Osmanlılık da Türkiye'de yaşayan milletlerin müşterek milliyetidir. Türk kendine Türk derse Arap, Rum, Ermeni, Yahudi darılacaktır.

Bu nedenle nüfus tezkerelerinden, mektep kitaplarından Türk lafzının silinmesi teklif edilmişti.

Ancak tarihi süreç tam aksi istikamette gelişti, Türk milleti kutlu bir istiklal mücadelesiyle Türkiye Cumhuriyeti'ni kurdu.

Merhum Başbakanlardan Fethi Okyar anılarında; 2.Abdülhamit'in, 1876 Anayasasına göre kurulan Meclisi, bilgi ve eğitim düzeyi daha yüksek azınlık temsilcilerinin hâkimiyeti altında çalışır gördüğünden feshettiğini söylemiştir.

Osmanlı Devletinin egemen unsuru olan Türklerin dezavantajlarını gidermek için Anayasayı askıya alıp okullar açtığını, Müslüman Türk'ün bilgi ve öğretim seviyesi bu okullar sayesinde yükseltildikten sonra Anayasayı tekrar yürürlüğe koymayı düşündüğünü anlatmıştır.

2.Abdülhamit Oğuz soyludur, Türk'tür, Türk milletin iftiharıdır, kendisine yakışanı yapmıştır.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk Türk'tür, Ne Mutlu Türküm diyene sözünü bayraklaştıran Türk milletinin gür, güçlü ve kahraman sesidir.

Türk milleti bu hürmet ve rahmetle andığımız büyüklerimiz sayesinde var olmuştur, bundan sonra da onların ahfadı tarafından geleceğe bağımsızlık ve milli kimlikle taşınacaktır.

Sözlerime son verirken hepinizi bir kez daha hürmetle selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Sağ olun, var olun, Cenab-ı Allah'a emanet olun.